

388 Број 95

8. децембар 2018.

предмет инспекцији на поновни поступак, уместо да сам реши ту управну ствар (члан 39. став 4)."

Члан 34.

После члана 61. додају се наслов изнад члана и члан 61а, који гласи:

„Прекршај извршеника и трећег лица у поступку управног извршења

Члан 61а

Новчаном казном од 200.000 динара казниће се за прекршај из члана 41. овог закона, извршеник – правно лице и треће лице – правно лице у поступку управног извршења решења донетог у поступку инспекцијског надзора, које онемогућава или отежава спровођење управног извршења.

За прекршај из става 1. овог члана казниће се извршеник – предузетник и треће лице – предузетник новчаном казном од 100.000 динара.

За прекршај из става 1. овог члана казниће се извршеник – физичко лице и треће лице – физичко лице новчаном казном од 50.000 динара.

За прекршај из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице код правног лица новчаном казном од 50.000 динара.

За издавање прекршајног налога за прекршај из овог члана овлашћен је инспектор."

Члан 35.

Сматра се да овлашћено службено лице унутрашње контроле инспекције које на дан ступања на снагу овог закона, има најмање седам година радног искуства на пословима инспекцијског надзора испуњава услове за обављање послова унутрашње контроле инспекције и то лице није дужно да полаже испит за инспектора.

Члан 36.

Инспектор који на дан ступања на снагу овог закона нема врсту и степен образовања прописане Законом о инспекцијском надзору („Службени гласник РС", бр. 36/15 и 44/18 – др. закон) и није положио испит за инспектора у року из члана 65. тог закона, наставља да обавља послове инспектора ако положи испит за инспектора у року од годину дана од дана почетка примене овог закона, а у супротном неће моћи да обавља послове инспектора.

Члан 37.

„Поступци започети пре ступања на снагу овог закона окончаће се по одредбама закона који су били на снази до ступања на снагу овог закона".

Члан 38.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије".

4612

На основу члана 112. став 1. тачка 2. Устава Републике Србије, доносим

УКАЗ

о проглашењу Закона о изменама и допунама Закона о водама

Проглашава се Закон о изменама и допунама Закона о водама, који је донела Народна скупштина Републике Србије, на Четвртој седници Другог редовног заседања, 7. децембра 2018. године.

ПР број 213

У Београду, 8. децембра 2018. године

Председник Републике,
Александар Вучић, с.р.

ЗАКОН

о изменама и допунама Закона о водама

Члан 1.

У Закону о водама („Службени гласник РС", бр. 30/10, 93/12 и 101/16), у члану 10а после става 2. додаје се нови став 3. који гласи:

„Изузетно од става 2. овог члана решење о давању у закуп и уговор о закупу водног земљишта у јавној својини на територији града Београда за постављање плутајућих објеката доноси, односно закључује надлежни орган града Београда."

Досадашњи став 3. који постаје став 4. мења се и гласи:

„Против решења из ст. 2. и 3. овог члана о давању у закуп водног земљишта може се изјавити жалба министарству, надлежном органу аутономне покрајине за закуп на територији аутономне покрајине, односно надлежном органу града Београда за закуп на територији града Београда за постављање плутајућих објеката, у року од 15 дана од дана обавештавања странке о решењу."

Члан 2.

У члану 10в ст. 1, 3, 6. и 7. мењају се и гласе:

„Давање у закуп водног земљишта у јавној својини ближе се уређује актом Владе.

Почетну висину закупнине из става 2. овог члана утврђује Влада.

Приходи од давања у закуп водног земљишта (осим за постављање плутајућих објеката) и приходи од давања у закуп водног земљишта за постављање плутајућих објеката остварени на територији Републике Србије приход су јавног водопривредног предузећа основаног за обављање водне делатности на одређеној територији које управља водним земљиштем у јавној својини.

Приходи од давања у закуп водног земљишта (осим за постављање плутајућих објеката) и приходи од давања у закуп водног земљишта за постављање плутајућих објеката остварени на територији аутономне покрајине приход су јавног водопривредног предузећа основаног за обављање водне делатности на одређеној територији које управља водним земљиштем у јавној својини."

Члан 3.

У члану 10ђ став 4. мења се и гласи:

„Приходи остварени од установљивања права стварне службености на водном земљишту и водном објекту у јавној својини приход су јавног водопривредног предузећа основаног за обављање водне делатности на одређеној територији које закључује уговор којим се установљава право стварне службености на водном земљишту и водном објекту у јавној својини."

Члан 4.

У члану 115. став 1. после речи: „изградњу нових" додаје се запета, а речи: „и доградњу и реконструкцију постојећих објеката" замењују се речима: „реконструкцију постојећих објеката (осим за државни пут I и II реда, пропуста и мостова на њима, категорије железничких пруга, пропуста и мостова на њима) и за доградњу постојећих објеката".

Члан 5.

У члану 117. став 1. речи: „Водни услови се издају за изградњу, доградњу, односно реконструкцију објеката, извођење радова, израду планских докумената, и то за:" замењују се речима:

„Водни услови се издају за изградњу нових објеката, реконструкцију постојећих објеката, (осим за реконструкцију државног пута I и II реда, пропуста и мостова на њима, категорије железничких пруга, пропуста и мостова на њима), доградњу постојећих објеката, извођење других радова, израду планских докумената, и то за:"

У тачки 7) речи: „катеорије железнице" замењују се речима: „катеорије железничких пруга, пропусте".

Члан 6.

У члану 119. став 1. речи: „из члана 117. тач. 15), 17), 18), 19), 20), 23), 24), 34) и 37) овог закона" замењују се речима: „из члана 117. тач. 15), 17), 18), 19), 20), 23), 24), 34), 37) и 38) овог закона".

8. децембар 2018.

Гласник
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

Број 95 389

Члан 7.

У члану 150. тачка 6) подтачка (5) речи: „спровођење поступка давања у закуп водног земљишта у јавној својини” бришу се.

Члан 8.

У члану 186. тачка 2а) брише се.

Члан 9.

У члану 189. тачка 2а) брише се.

Члан 10.

У члану 195. после става 1. додаје се нови став 2. који гласи:
„О управној ствари утврђивања обавеза плаћања накнада за воде из члана 153. овог закона надлежни орган, односно јавно водопривредно предузеће непосредно одлучује.”.

Досадашњи став 2. који постаје став 3. мења се и гласи:
„У погледу камате, застарелости и контроле плаћања накнада за воде из члана 153. овог закона, надлежни орган, односно јавно водопривредно предузеће примењује одредбе закона којима се уређује порески поступак и пореска администрација, а у погледу принудне наплате надлежни орган, односно јавно водопривредно предузеће примењује одредбе закона којима се уређује извршење и обезбеђење.”.

Члан 11.

Акти које доноси Влада на основу овлашћења из овог закона донеће се у року од три месеца, а најкасније у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона.

Јавно водопривредно предузеће „Србијаводе” дужно је да своје пословање и општа акта усклади са одредбама овог закона у року од 60 дана од дана његовог ступања на снагу.

Члан 12.

Министарство, а на територији аутономне покрајине надлежни орган аутономне покрајине, одредиће границе водног земљишта до 31. децембра 2019. године.

Члан 13.

Поступци обједињене процедуре покренути до дана ступања на снагу овог закона у којима имаоци јавних овлашћења нису по захтеву надлежних органа издали водне услове за реконструкцију државних путева I и II реда, категорије железнице и мостове на њима наставиће се по одредбама овог закона.

Члан 14.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

4613

На основу члана 112. став 1. тачка 2. Устава Републике Србије, доносим

УКАЗ

о проглашењу Закона о радијационој и нуклеарној сигурности и безбедности

Проглашава се Закон о радијационој и нуклеарној сигурности и безбедности, који је донела Народна скупштина Републике Србије, на Четвртој седници Другог редовног заседања, 7. децембра 2018. године.

ПР број 214

У Београду, 8. децембра 2018. године

Председник Републике,
Александар Вучић, с.р.

ЗАКОН

о радијационој и нуклеарној сигурности и безбедности

I. ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Предмет уређивања

Члан 1.

Овим законом се уређују мере радијационе и нуклеарне сигурности и безбедности, услови за обављање делатности са изворима зрачења, поступање у ситуацији планираног, постојећег и ванредног излагања јонизујућем зрачењу у циљу обезбеђивања заштите појединаца, становништва и животне средине од штетног утицаја јонизујућег зрачења, сада и убудуће.

Овим законом се оснива Директорат за радијациону и нуклеарну сигурност и безбедност Србије (у даљем тексту: Директорат) ради вршења регулаторне контроле делатности уређених овим законом.

Примена закона

Члан 2.

Овај закон се примењује на све делатности које укључују мирнодопску примену нуклеарне енергије и јонизујућег зрачења на територији или под надлежношћу или контролом Републике Србије.

Овај закон се примењује на све ситуације планираног, постојећег и ванредног излагања јонизујућем зрачењу које укључују ризик од излагања јонизујућем зрачењу, које се не може занемарити са становишта заштите од јонизујућег зрачења појединца, становништва и животне средине.

Закон се примењује нарочито на:

1) изразу, производњу, обраду, руковање, одлагање, употребу, складиштење, држање, транспорт и промет извора зрачења у Републици Србији;

2) одређивање локације, пројектовање, изградњу, пробни рад, рад и декомисију постројења и затварање постројења за одлагање радиоактивног отпада;

3) изразу и пуштање у рад електричне опреме која емитује јонизујуће зрачење и садржи делове који раде на разлици потенцијала већој од 5 киловолта (kV);

4) људске активности које укључују природне изворе јонизујућег зрачења који доводе до значајног повећања излагања радника или других појединаца, у случају:

(1) управљања ваздухопловом и с тим у вези излагања посаде и

(2) обраде материјала који садрже радионуклиде природног порекла.

5) излагања радника или других појединаца радону унутар зграда, спољашњег излагања јонизујућем зрачењу од грађевинског материјала и излагања јонизујућем зрачењу које је последица ванредне ситуације или претходне људске активности и

6) припремљеност, планирање одговора и управљање у случају излагања јонизујућем зрачењу услед ванредних догађаја и нуклеарних или радиолошких ванредних ситуација за које се сматра да захтевају мере заштите здравља радника или других појединаца.

Изузеци од примене

Члан 3.

Овај закон се не примењује на:

1) излагање природном нивоу зрачења као што је зрачење радионуклида у људском телу или космичко зрачење уобичајено на нивоу тла;

2) излагање космичком зрачењу радника или других појединаца који нису део посаде ваздухоплова током лета;

3) излагање изнад нивоа тла радионуклидима присутним у нетакнутој земљиној кори.

Забране

Члан 4.

Забрањена је употреба нуклеарне енергије и јонизујућег зрачења у Републици Србији које није искључиво у мирнодопске сврхе.